

fra Skelskør (R. Andersen) holdt i Gaar en efter min Mening udmærket Tale for den sjællandske Bondestands Spareres Interesser, en Tale, som sikkert blev hørt med megen Alvor her i Tinget, og som ubetinget gjorde sin Virkning. Jeg vil imidlertid sige til dette ærede Medlem, at jeg tror, at han tager Fejl, naar han mener, det er de sentimentale Strengede, man skal slaa paa, at det er det rørende, man skal trække frem. Hvis det skulde være Tilfældet, vil det ærede Medlem sikkert give mig Ret i, at der kunde nævnes mange andre Eksempler, hvor indtrufne Ulykker kunne være lige saa følelige for dem, de ramme, som de ere for den sjællandske Bondestands Sparere. Naar man altsaa vil imponere ved at fremdrage dette, kan det kun være, fordi man mener, at Mængden af de Mennesker, der her lide en uforskyldt Ulykke, kan gøre et særligt Indtryk. Jeg kan dog ikke ganske anerkende dette. Hvis vi nemlig f. Eks. se paa de Mennesker, som uden egen Skyld ved Peschardts Bedragerier have mistet en stor Del af deres Indtægter, vil det ærede Medlem sikkert give mig Ret i, at det dog ikke kan være nogen Statsopgave at hjælpe disse. Jeg tænker her paa Byggeselskabet „Gimle“, og der kunde nævnes mange andre lignende Eksempler. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at den Slags Konsekvenser kan det ikke medføre, hvis vi nu gaa til at hjælpe Bondestandens Sparekasses Sparere.

Naar de efter min Mening have nogen Ret til at gøre Fordring paa Hjælp, ligger det da for det første i den Omstændighed, at Staten har Kontrol med Sparekasserne. Jeg kan selvfølgelig ikke indrømme, at man, fordi man har en saadan Kontrol, derfor ogsaa har en Garantiforpligtelse. Det er ingenlunde Tilfældet. Men man maa paa den anden Side indrømme, at der med nogen Ret i Sparernes Bevidsthed kan opstaa den Forestilling, at naar Staten har Kontrol med vore Kasser, maa det ogsaa betyde, at disse Kasser ere sikre og solide. Endvidere havde Sparerne her en særlig Grund til at tro, at denne Sparekasse var sikker og solid, nemlig den, at Landets Justitsminister var Formand for den, og alene i den Omstændig-

hed mener jeg, at Sparerne have en ikke helt uberettiget Grund til at vente, at der vil blive taget Hensyn til dem. Thi jeg er overbevist om, at ikke nogen vil modsige mig i, at det er højst usandsynligt, at de Svindlerier, der have fundet Sted i et saadant Omfang, som Tilfældet er ved denne Lejlighed, havde kunnet finde Sted, dersom Sparekassens Formand ikke tillige havde været dækket ved sin Stilling som Landets Justitsminister. Desuden vil jeg ogsaa som en almen Grund til, at jeg finder Sparerens Krav i nogen Grad berettiget, nævne, at vi ikke ere tjente med herhjemme, at en almindelig Mistillid til hele vor Sparekaseinstitution skulde brede sig i Befolkningen, og man tør ikke bestemt modsige, at noget saadant kan blive Følgen af nu ikke at støtte Sparerne.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) udtalte — jeg tror det var i Gaar —, at det gjaldt om at hjælpe paa en saadan Maade, at det ikke medførte Konsekvenser. Det er efter min Mening en Umulighed. Man kan ikke hjælpe paa en saadan Maade, at det ikke medfører Konsekvenser, men det gælder om at hjælpe paa en saadan Maade, at det medfører de rigtige Konsekvenser. Skønt Forbindelsen, som jeg har paavist, mellem de Forhold, der var til Stede ved Bankkrisen, og de Forhold, som var til Stede ved Alberti-Katastrofen, ikke ere af særlig inderlig Natur, vil man dog ikke kunne benægte, at netop Konsekvensen af det Skridt, vi gjorde, da vi gik ind paa Bankgarantien, nu binder os, og det vil sikkert ogsaa gaa saadan i Fremtiden. Og Konsekvensen vil sikkert blive den, at hjælpe vi denne Sparekasse, og saa en anden Sparekasse her i Landet kommer i en lignende Situation, ere vi nødte til at hjælpe den. Det kan ikke nytte at stille det anderledes op, for anderledes bliver det ikke. Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at naar Rigsdagen stemmer for dette Forslag, vil den ogsaa komme til at stemme for at støtte en hvilken som helst anden Sparekasse, som kommer i en lignende Situation.

Jeg kan ikke nægte, at den Konsekvens afskrækker mig i nogen Grad, men jeg vil paa den anden Side sige, at jeg tror, man vilde kunne løbe den Risiko, som er forbunden med en saadan Konse-